ଆହେ ଦୟାମୟ ବିଶ୍     ବିହାରୀ
ଘେନ ଦୟାବହି ମୋର ଗୁହାରି।

ଜଳ, ସ୍ଥଳ, ବନ, ଗିରି, ଆକାଶ
ତୁମ୍ଭ ଲୀଳା ସବୁଠାରେ ପ୍ରକାଶ।

ତୁମେ ଶୁଭ ବୁଦ୍ଧି ପରା ଶିଖାଅ
ତୁମେ ଭଲ ବାଟ ପରା ଦେଖାଅ।

ମୋର କାମକୁ କରାଅ ସରସ
ମୋର ମୁଖେ ଦିଅ ଚିର ହରଷ।

ତୁମ ଚରଣ ରେ ମୋର ଭକତି
ଦିଅ ବିପଦେ ସାହାସ  ଶକତି।

କୂଟ କପଟ ସ୍   ଭାବ ଯାହାର
ତାଙ୍କୁ ଦୂରୁ ମୁ କରଇ ଜୁହାର।

ମୋତେ ନ ମିଶାଅ ତାଙ୍କ ସାଥିରେ
ସଦା ରଖ ସାଧୁଜନ କତିରେ।

ଦୟା ବିନୟ ହେଉ ମୋ ଭୂଷଣ
କାହା ମନେ ନଦିଏ ମୁଁ କଷଣ।

ଦୁଃଖି ଅରକ୍ଷିତ ସେବା କାରଣେ
ବଳ ଦିଅ ମୋର କର ଚରଣେ।

ସତ କହିବାକୁ କିଆଁ ଡରିବି
ସତ କହି ପଛେ ମଲେ ମରିବି।

ମୋତେ ଏତିକି ଶିଖାଅ ସ୍   ାଇଁ ହେ
ମୋର ଧାନ ଜନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ହେ।

ତୁମେ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଠାକୁରେ
ସଦା ରହିବି ମୁଁ ତୁମ ପାଦରେ।